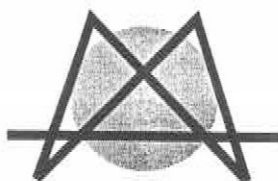

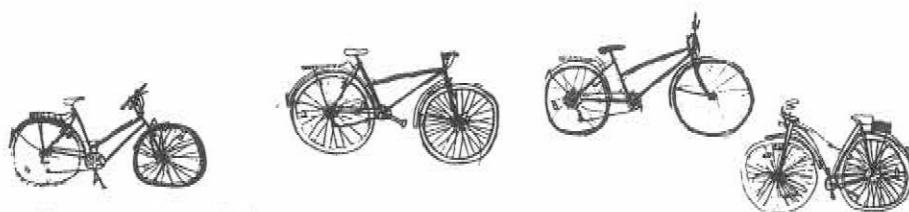
osnovna šola

MLADIKA

Časopis učencev OŠ Mladika

Dan šole - dan odprtih vrat, 12. maj 2000

Poklicna orientacija

Ze nadebudni prvošolci se pod vodstvom učiteljice seznanjajo s poklici svojih bližnjih sorodnikov in ljudi, ki jih vsak dan obkrožajo. Vsebine poklicne orientacije, ki so v učno-vzgojno delo vključene skozi vse obdobje osnovne šole, njihovo vedoželjnost in zagnanost še dodatno spodbujajo. Iz leta v leto pridobivajo učenci nove informacije in znanja o poklicih ter poglobljena spoznanja o sebi. Prva faza poklicne orientacije se zaključi v osmem razredu, ko se učenci vpišejo na zeleno srednjo šolo in s tem sprejmejo svojo prvo poklicno odločitev. Priprava na njo pa je izrednega pomena, saj je ponudba srednjih šol v Sloveniji zelo pestra in je zato odločitev še težja. Proces odločanja je dolgotrajen, saj morajo učenci znati povezati svoje želje in interese s svojimi sposobnostmi, učenim uspehom, informacijami o poklicu in poznavanjem svoje osebnosti.

Letos smo poklicni orientaciji na naši šoli dali posebno težo, saj smo jo razširili v celoletno projektno delo.

Zadali smo si dva osnovna cilja:

- narediti »vidne« elemente poklicne orientacije, ki so vključeni v redni pouk (posebne oznake v učnih načrtih, v zvezkih učencev, izdelava plakatov, fotografij...),
- organizirati čim več dejavnosti, ki učencem predstavljajo posamezne poklice, njihove značilnosti, zahteve ter znanja in šole, ki so zanje potrebne (predstavitve posameznih poklicev na šoli, obiski delovnih organizacij, obrtnikov, organizacija poklicnih delavnic – vsak učenec se vključi vsaj v eno delavnico, kjer natančneje spozna delo in proces izobraževanja za določen poklic...).

Dejavnosti z vsebinami poklicne orientacije na šoli potekajo že od septembra, vrhunec pa bodo dosegle s predstavitvijo projekta javnosti na dnevu odprtih vrat, ko bodo izvedene posamezne poklicne delavnice in bo v obliki razstave prikazano opravljeno delo.

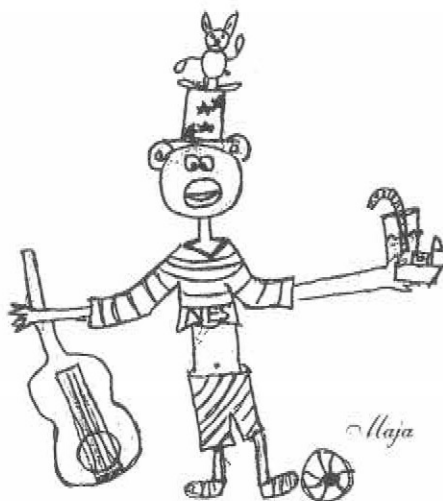
Kako vse skupaj doživljajo učenci, so zapisali v svojih prispevkih, ki vam jih predstavljamo v tem glasilu.

Marta Horvat, šolska svetovalna delavka

KO ODRASTEMO

Ko bo velik Anej, bo čarodej.
 Matic bo prijazen stric,
 Miha bo pavliha.
 Aljaž bo rokometaš.
 Nataša, bo dobra tvoja kaša?
 Marko bo vozil barko,
 Rok bo delal sok,
 Tomaž bo dober nogometaš,
 Vito bo proučeval opico Čito,
 Blaž bo veleposlanik naš.
 Ines bo v tovarni Nes.
 Žiga, bo močna veriga?
 Oskar bo arhitekt kar,
 Leo bo žagal debelo vejo.
 Sara, bo to tvoja kitara?
 Petra, bo kaj vetra?
 Dejan bo močan kot Martin Krpan.
 Thomas, kaj kaže moj as?
 Urška bo dobra varuška.
 Matej, kot klovn se smej!

Učenci OPB, 1. razred

KO BOM VELIKA ...

Že ko sem bila majhna, »sem se preskusila« v veliko različnih poklicih, a se tudi takrat nisem mogla odločiti, kaj bi zares postala. Skoraj vsak dan sem si želela postati nekaj drugega. Ampak takrat se mi je odločitev zdela bolj preprosta. Največkrat sem se igrala učiteljice. Plišaste medvedke in druge podobne igrače sem postavila pred sebe in najprej napisala, kdo je danes v šoli. Potem pa se je začel pouk. Učila sem jih pisati, brati in računati. Pisali so tudi teste, ocene sem vpisovala v redovalnico, ki mi

jo je na list napisala mama. Spet drugič sem hotela postati zdravnica in sem zdravila in operirala svoje igrače. Enkrat sem hotela biti frizerka. Takrat sem svoji punčki z glave postrigla vse lase in prišla do ugotovitve, da ta poklic ni zame. Poleg tega sem hotela postati še: tajnica, igralka, trgovka, kozmetičarka ...

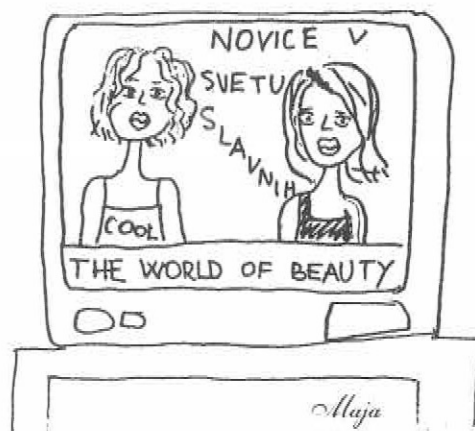
Najraje od vsega pa sem se igrala, da sem voditeljica, zraven tega pa še pevka in plesalka. V moji oddaji so nastopali slavni pevci, ki sem jih predstavljala jaz. Seveda so bile tu še nagradne igre.

Kot takrat še zdaj ne vem, kaj bi rada postala. Učiteljica sem hotela postati zato, ker je to mama, medicinska sestra zato, ker je to teta. Za druge poklice pa sem izvedela po televiziji.

Trenutno se mi zdi najbolj zanimiv poklic novinarja na televiziji, ker je v svojem poklicu znan in spoznava veliko slavnih ljudi. Rada bi bila tudi novinarka v kakšni reviji za mlade, ampak vem, to mi ne bo uspelo postati, saj mi pisanje najbolj ne leži. Všeč so mi tudi športni novinarji, saj redno spremljam vse športne dogodke in ne mine dan, da ne bi na teletekstu pregledala športnih rezultatov.

Vseeno mislim, da je to samo trenutna želja in bom čez nekaj časa hotela postati vse kaj drugega. Sicer pa imam še nekaj časa za izbiro.

Špela Letonja, 7. a

UGANKA

Kam mora stopiti mali mož,
 ko mu lasje na očeh visijo,
 ušesa pa mu majhni kodri krasijo?

Doroteja Kelenc, 2. c

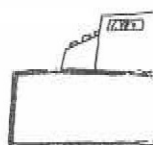
POKLIC MOJE MAME

Moja mama je po poklicu prodajalka. Zaposlena je v trgovini Jasmin na Ptuj. Njen delovni čas je izmeničen. Dela od ponedeljka do sobote, en teden popoldan, drugi teden dopoldan.

Njena služba je zelo pestra in zanimiva, ker tam sreča veliko zanimivih ljudi. Pomaga jim pri izbiri blaga (ur, kozmetike, spominkov ...). Delo prodajalke zahteva tudi nekaj znanja. Ta poklic je zanimiv, vendar me ne navdušuje preveč. Včasih jo opazujem pri delu in mora biti pri kakšni zahtevni stranki zelo prepričljiva. Skrbeti mora, da so police vedno čiste, blago na policah pa lepo zloženo. Dvakrat na leto imajo na določen dan inventuro.

Mami dobiva redno plačo. Meni, da je njena plača prenizka. Jaz ji pomagam tako, da od nje ne zahtevam preveč.

Tamara Žinko, 5. c

Patricija

KO BOM VELIK

Ko bom velik, bom uslužbenec. Delal bom v Petlji. Delal bom v pisarni in skrbel, da bodo prodajalne urejene. Na policah bo veliko različnih izdelkov. Zjutraj bom odklenil pisarno in vklopil računalnik.

Aljaž Rojs, 1. b

Patricija

OBISK PRI OPTIKU

V četrtek, 13. aprila, smo si učenci 7. c in 7. d razreda z učiteljico Jelko Svenšek ogledali eno izmed optik na Ptuj. Obiskali smo optiko Prizma. V njej sta zaposlena lastnica Majda Gornik in njen sin Peter.

Najprej nas je Peter seznanil s podatki o šolanju. Povedal je, da ga je za poklic navdušila njegova mama. Končal je šolo za optike v Rogaški Slatini.

Za ta poklic je potrebno imeti nekaj ročnih spretnosti, vse drugo pa se lahko naučiš. Možnosti zaposlitve so trenutno na Ptuj precej omejene, saj ni nobene industrije, ki bi izdelovala optične instrumente, optik pa je že veliko.

Pokazali so nam obdelavo leč za očala. Videli smo sodoben način brušenja, ki poteka preko računalnika, in slišali tudi, kako so včasih brusili ročno. Med pogovorom z optikom smo spoznali veliko novih stvari.

Leče potrebujejo za odpravljanje napak pri vidu. Izdelujejo dve vrsti leč: zbiralne ali konveksne leče uporabljajo za korekcijo pri daljnovidnosti, razpršilne ali konkavne pa pri kratkovidnosti.

Očala torej uporabljamo za korekcije slabovidnosti ali za varovanje oči pred sončnimi žarki ali drugimi škodljivimi vplivi.

Za očala uporabljamo cilindrična ali kroglasta stekla. Cilindrična korigirajo astigmatizem, kroglična pa kratkovidnost ali daljnovidnost.

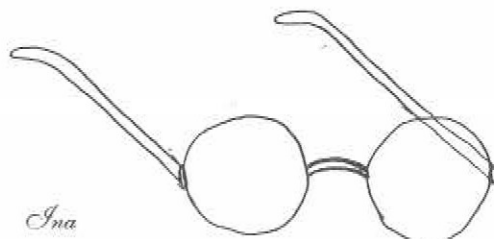
Točka, v kateri se združijo z osjo vzporedni žarki po lomu skozi lečo ali odboju na konkavnem zrcalu, imenujemo gorišče, razdaljo od središča zrcala ali leče do gorišča pa imenujemo goriščna razdalja. Goriščno razdaljo 1 metra označujemo za 1 dioptrijo, leče s

$\frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}$ metra goriščne razdalje pa imajo

dioptrije 2, 3 oz. 4.

Ogled v optiki je bil zelo zanimiv in poučen, zato se učenci zahvaljujemo optikoma in učiteljici, da so nam to omogočili.

Alenka Omulec, 7. d

Ina

SPOZNALI SMO POKLIC ZDRAVNIKA

Zadnjega februarja nas je v šoli obiskala zdravnica Tončka Trop. Povedala nam je nekaj besed o svojem težkem, zahtevnem in odgovornem poklicu ter o zdravju oz. bolezni svojih pacientov. Pot do tega poklica je zelo dolga. Ko se zaposli, pa je potrebno dobiti dovoljenje za opravljanje tega dela vsakih sedem let. Dr. Tropova ima različno število pacientov, tudi po starosti se razlikujejo. Vse pa vedno natančno pregleda, se z njimi pogovori, določi diagnozo in jim pomaga, kolikor je v njeni moči, sicer paciente pošlje še na dodatne preiskave.

Zdravnikov delovni dan se navadno prične ob sedmi uri zjutraj in konča ob treh popoldne, lahko pa tudi pozneje. Kadar je dežuren, dela dalj časa, takrat je dolžan pregledati vse bolnike, tudi tiste, ki so med življenjem in smrtjo. V takih primerih je potrebno ukrepati takoj.

Dr. Tropova dela v ambulanti za sladkorne bolnike. Nekateri bolniki imajo čisto pokvarjene ledvice. Takrat je potrebno cele tri tedne preiskav in mnenj tudi drugih zdravnikov o morebitni menjavi ledvice. Ledvice lahko odpovedo nenadoma ali pa odpovedujejo počasi. Vsak človek lahko živi tudi z eno samo ledvico, brez delovanja ledvic pa se ne da živeti. Pri sladkorni bolezni gre za kronično povečanje krvnega sladkorja, kar je posledica pomanjkanja inzulina. Inzulin je hormon trebušne slinavke, ki ga izločajo celice. Iz telečjih trebušnih slinavk pripravljen inzulin se uporablja za zdravljenje sladkorne bolezni. Bolniki bi se morali držati diete. Potrebno je jesti manj mastno hrano oz. živila z manj holesterola. Več je treba uživati svežega sadja in zelenjave. Tudi veliko gibanja je potrebno za bolj zdravo življenje. Bolniki morajo upoštevati pravila zdravljenja, sicer se ne da pomagati. Ljudje smo si po zunanosti zelo različni, vendar pa smo sestavljeni iz enakih organov.

Zdravnik mora imeti svoj poklic zelo rad, s pacienti se mora veliko pogovarjati, jim nuditi moralno podporo, da ne izgubijo volje do zdravljenja, ki je lahko dolgotrajno in boleče. Ni najbolj pomembno, kako dobrega zdravnika imamo, skrb in odgovornost za naše zdravje je v naših rokah. Za svoje zdravje moramo začeti skrbeti že v zelo zgodnjem otroštvu.

Nina Bezjak, 3. c

REBUS

1,2,3,4,5,6,7,8

1,2,3,4,5,6,7

SANJA JERENKO, 2. C

OD GOZDARKE DO PRAVNICE

Kot majhna deklica sem hodila v vrtec. Vzgojiteljice so nas večkrat peljale na sprehode v naravo.

In tako smo ob neki priložnosti šli v bližnji gozd ob ribniku, v Ljudski vrt, po katerem nas je vodila prijazna gozdarka. Razložila nam je, po čem prepoznavamo vrste dreves in kako določamo njihovo starost. Odgovarjala je tudi na naša vprašanja, s katerimi smo jo kar zasipavali. Od takrat sem bila odločena postati gozdarka. Vsakemu, ki me je vprašal po mojih željah o poklicu, sem to ponosno in brez sramu povedala. Veliko je bilo smeha na moj račun. Vedno znova so me spraševali: »Kaj boš, ko boš velika?« Jaz pa sem z veseljem odgovorila: »Gozdarka!« In zopet vsi v smeh! Bila sem nekoliko užaljena, saj sem bila prepričana, da je to edini pravi poklic zame.

Sedaj sem odločena postati pravnica. Zakaj, ne vem, vendar pa me veseli delo z ljudmi. Verjetno tudi zato, ker je ta poklic zelo cenjen. Želim si, da bi odprla samostojno pisarno, kjer bom sama sebi šef.

Patricija Babosek, 6. a

POKLIC MOJIH SANJ

Ko sem bil še zelo mlad, sem si želel, da bi bil načrtovalec vlakov; torej bi izdeloval načrte za vlake. To sem si želel vse do konca 2. razreda. To sem si želel zato, ker so mi bili zelo všeč predvsem novi vlaki in sem si neznansko želel, da bi sam odločal o tem, kako bi izgledali. Proti koncu 2. razreda pa sem si premislil. Od tedaj naprej sem hotel biti znanstvenik. Začelo me je zanimati, kako delujejo različni stroji in naprave. V poletnih počitnicah med 2. in 3. razredom sem si že zamislil, kaj naj bi bil eden od mojih izumov. To naj bi bil avto, ki bi lahko letel.

Verjetno bom res postal znanstvenik, drugače pa bom postal vesoljec.

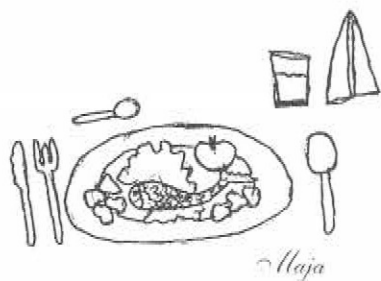
Don Ciglenečki, 5. a

NAŠE KUCHARICE

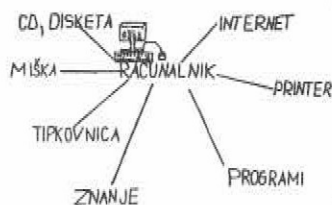
Naše kuharice pridne so,
vsak dan za nas se trudijo,
kosila, malice nam pripravljajo.
Pomivajo in strežejo,
nam želodčke lačne polnijo.
Mi pa jim hvaležni smo,
s pesmico se jim zahvalimo.

Učenci OPB, 2. in 3. razred

KO BOM VELIK

Ko bom velik bom računalnikar.
Delal bo računalniške stvari, programiral, bo vidno odločal kaj naredi. Bo nad igrami igrici.

Amor, Štefela 1. b

INTERVJU

V pogovoru s čebelarjem sem dobila naslednje odgovore:

Milan Tkalec se je rodil leta 1947.
Čebelarstva se je izučil leta 1979.
Izučil se je doma.
Najprej je bil v službi TGA Kidričevo.
Ni samostojni obrtnik, ampak je uslužbenec.
S čebelami dela vse sam in ne rabi uslužbencev.
Rabi: zaščitno obleko, klobuk, rokavice, vilice in kadilnik.

Sara Ferčič, 4. a

UGANKE ZA MEDIČARJE IN ČEBELARJE

Je povsem podobna osi,
Sladko snov nam vedno nosi.
Kaj je to?

Čebele

Od cveta letajo do cveta
sladko snov posrkajo,
na vratca hiše trkajo.

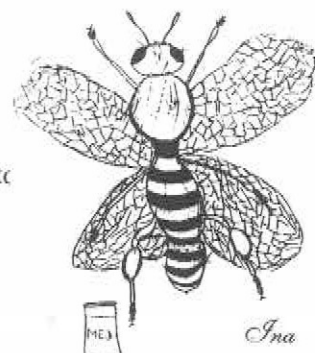
Čebele

Hišica ob hišici,
hišica nad hišico,
prebivalcev več kot st

Čebele

Sladko je in
vleče se,
kot sonce zlato
sveti se,
z njim pa čaj
izboljša se.

Čebele

Ina

Učenci 4. b-razreda

VETERINARSKI TEHNIK

Moja mamica je po poklicu veterinarški tehnik. Veterinarški tehnik pomaga pri zdravljenju domačih živali. Zaposlena je v Veterinarški ambulanti Perutnine Ptuj. V službi opravlja različna dela: cepi piščance, pomaga pri zdravljenju piščancev, jemlje vzorce krvi in opravlja druga vzorčenja. Za delo potrebuje: cepivo, škarje, igle, brizge, epruvete, zdravila in ostale pripomočke za vzorčenja.

Pri svojem delu spoznava dosti ljudi, ker se vozi po raznih krajih v Sloveniji. Če so živali zdrave in ljudje zadovoljni, je srečna.

Jan Gregorec, 2. a

ŽELIMO SI POSTATI ...

Sandi bo vrtnar,
Aljaž sladki slaščičar,
Nejc znan mizar,
Grega dober veterinar.
Valentina bo otroška zdravnica,
Urška nežna zobozdravnica,
Nina priznana odvetnica,
Rebeka pa porodna babica.
David bo sadjar,
Rado spreten računalnikar,
Dejan pa električar,
Mitja izkušen toplovodar.
Jasmina bo frizerka,
Monika novinarka,
Adrijana modna kreatorka,
Mirjam pa radijska poročevalka.
Matej bo hiter kuhar,
David pa gostilničar.
Taja stroga učiteljica,
Alenka velika znanstvenica.

Grega Šerbec, 3. c

POKLIC MOJEGA OČIJA

Moj oči dela na Elektro Ptuj. Po poklicu je inženir, ukvarja pa se s prodajo električne energije.

Njegov delovni dan se začne ob sedmih. Takoj zjutraj napiše potne naloge za službene avtomobile. Ker odjemalci električne energije naročajo razne storitve, oči za ta naročila odpre delovne naloge. Recimo, če bi se v naši šoli pokvarila stikalna ura, bi poslali naročilnico in čez nekaj dni bi izurjeni delavci zamenjali stikalno uro, šolsko pa bi za nekaj dni poslali na popravilo v Maribor. Zelo veliko časa jim vzamejo števci, saj morajo biti v podjetjih zamenjani vsakih šest let, v gospodinjstvih pa vsakih dvanajst let.

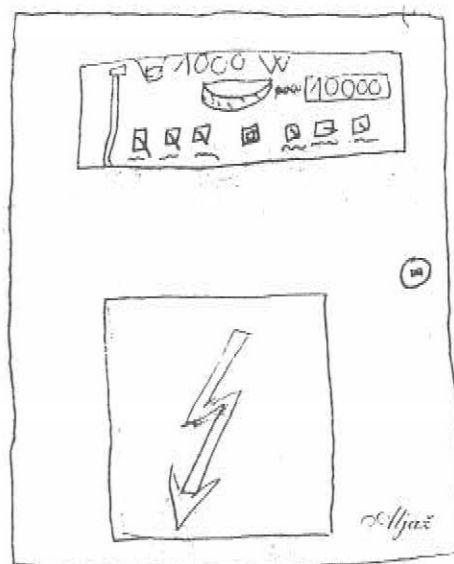
Vsi, ki ne plačajo elektrike, dobijo opomin. Po mesecu dni pa računalnik izpiše nalog za izključitev dobave električne energije. Seveda se s takimi odjemalci elektrike vedno prijazno pogovori. Po njegovem pripovedovanju sodeč bi rekla, da pridejo tja tudi zelo razjarjeni ljudje.

Dogaja se še veliko smešnih in prav nič prijetnih stvari. Vsi pa poskrbijo, da se imajo lepo. Moj oči bi se še enkrat odločil za to službo, če bi lahko ponovno izbral. Čeprav ga to delo izmuči, ga ima še vedno rad.

Jaz mislim, da oči pretirava. Po napornem osemurnem delavniku si prinese delo še domov.

Čeprav je to delo zanimivo, se jaz še ne bi mogla odločiti zanj.

Anja Prelog, 5. c

RISARKA

Del otroštva ostal je v spominu,
prvi koraki, sestre, brati in
prve risbe na papirju.

Sončna hiša in male rože,
pisana družčina, lesenke in vodenke
rišejo na snežno bel papir.

S čopiči in haljo sem po travnikih pela
in vse to sem si kot risarka želela.

Marina Viher, 6. a

KAJ DELA ILUSTRATOR

Sem ilustratorka Maja Miložič. Rada ilustriram otroške knjige. Včasih sežem tudi po knjigah za mladino in odrasle. Imeti moram dobro domišljijo, da je slika lepa in zanimiva. Iz risbe mora bralec prepoznati vsebino zgodbe. Slike v knjigi sledijo besedilo. Pri svojem delu potrebujem barvice, svinčnik, radirko in ostale potrebščine. Liki, ki jih rišem, so preprosti in za otroke razumljivi. Tako jaz opravljam svoje delo.

Maja Miložič, 2. a

KO BOM ODRASLA, BOM ...

Dobro se spominjam predvečera svojega prvega šolskega dne. Preden sem zvečer zaspala, sva se z mamo pogovarjali o tem, zakaj je potrebno hoditi v šolo. Takrat sem spoznala, da je to pot do pridobitve vsesplošnega znanja v osnovni šoli, kasnejše izobraževanje pa je potrebno za pridobitev zelenega poklica.

S strahom sem prestopila šolski prag, negotova vase in v vse, kar me čaka. Na vratih razreda me je sprejel nasmeš učiteljice, ki je bil topel in iskren. To je bila oseba, ki me je v nekaj dneh prepričala, da je šola nekaj prijetnega in da marsikaj znorem. Učiteljica Sonja Plajnshek je zaradi svojega vedenja in načina dela z nami postala moj idol. »Ja, tudi jaz bom učiteljica, ko odrastem!« sem si dejala in to povedala vsakemu, ki me je radovedno spraševal, kaj bom, ko bom velika. Doma sem se igrala šole,

moje plišaste igrače so postale učenci. Prelevila sem se v vlogo učiteljice in jo oponašala.

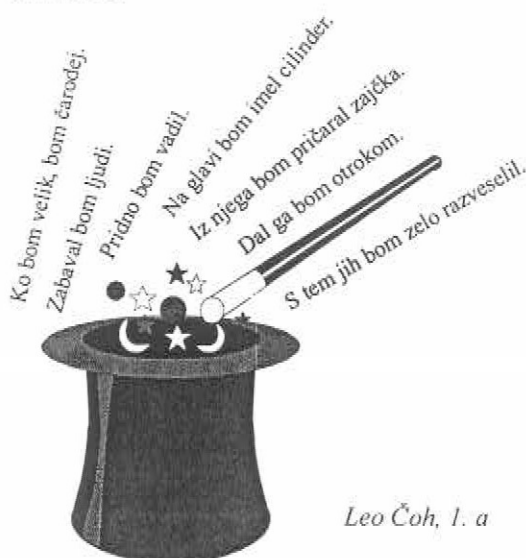
Vse do desetega leta starosti sem bila trdno odločena, da postanem učiteljica. Takrat se mi je izpolnila dolgoletna želja, ki je vplivala na spremembo ideje o izbiri poklica. Dobila sem psa. Vedno sem bila in sem še velika ljubiteljica živali. Imela sem že akvarij z ribami in želve, presrečna pa sem bila, ko je psička Kaja postala naš družinski član. Če bi bili starši za to, bi skrbeli še za več živali. Veliko mi pomenijo, so dobri prijatelji in nepopisno so zabavne. Večkrat sem obiskala ambulanto za male živali in tam spoznala delo veterinarja. Zdravljenje, oskrba živali, zavetišče za živali so področja, ki me še danes najbolj zanimajo. Trenutno je to tisti poklic, za katerega se želim izšolati. Trudila se bom, morda mi uspe! Možno je, da si v času odrasčanja še premislim in izberem drug poklic.

Velikokrat premišlujem in si zaželim, da bi se dalo življenje premakniti za trenutek naprej, samo za droben trenutek, da bi pokukala, kaj bom, ko bom odrasla.

Tina Samojlenko, 7. b

ČARODEJ

Leo Čoh, 1. a

MOJSTER KURENTOV

Mojster Klinc je pravi as,
njegovi kurenti so naš okras.
In ko pride pustni čas,
že hitijo skozi vas.

Tam veselo rajajo,
otrokom roke dajejo, deklicam nagajajo.
Ko pa zadnji zvonec zazvoni,
pomlad že k nam prihiti.

Sanja Tušak, 4. b

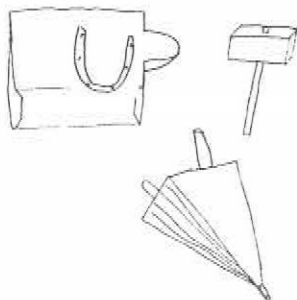

POKLIC MOJEGA SOSEDA

Moj sosed je po poklicu kovač. Njegovo delo je kar naporno. Doma ima svojo delavnico. Ne dela pa samo doma, ampak popravlja tudi vagone na železnica. To počne od pete do druge ure. Ko pride domov, gre v delavnico in vedno nekaj dela. Pred pustom izdeluje zvonce za kurente. Dela tudi verige, skoraj vse iz železa. Kovač pa mu govorimo zato, ker dela podkve. Mi imamo doma konje, ki nam jih podkuje. Ati ima veliko prijateljev na Ptuj, ki imajo konje, in tudi njim jih podkuje.

Prej je imel sosed staro delavnico, ki pa jo je podrl, ker je bila stara in trhla. Zdaj si je zazidal novo. Tam, kjer je bila stara delavnica, je zdaj hlev s tremi konji. S svojim poklicem je zadovoljen. Ne vem, koliko zasluži, ampak delo rad opravlja, jaz pa ga pri tem prav rada opazujem.

Sandra Križaj, 5. a

OBISK MEDICINSKE SESTRE - BABICE

Gospa nam je na grafoskopu pokazala slike o tem, kako se dojenček razvija v materinem trebuhu in kako pride na svet. Pokazala in predstavila nam je pripomočke, s katerimi opazujejo, če se dojenček v materinem trebuhu pravilno razvija. Povedala nam je, da je vsak porod zanjo nekaj novega. Šolanje je po osnovni šoli potekalo še na srednji zdravstveni šoli, potem pa je morala iti na specializacijo na področju porodništva. Pokazala je, kako se s prerezom popkovine ločita mamica in otrok. Poslej sta telesno ločena. Naučila sem se veliko.

Tinka Trop, 3. a

POKLIC MOJEGA OČETA

Moj oče je po poklicu pravnik. Tudi njegov oče je bil odvetnik. Pravniški poklic je očitno družinska tradicija.

Študij prava je relativno zahteven, zahteva veliko sedenja za knjigo. Traja osem semestrov oziroma štiri študijska leta.

Študiral je na Pravni fakulteti v Ljubljani.

Sedaj dela v odvetništvu. Delo je zahtevno in naporno, saj je povezano z mnogimi in zelo različnimi pravnimi problemi, s katerimi se srečujejo ljudje. Prihajajo tudi k mojemu očetu, da jim pomaga s pravnimi nasveti in da jih zastopa v njihovih sporih.

Poklicno se ukvarja predvsem s civilnim pravom in s pogodbenim pravom. Pravna področja so namreč tako številna in tako obsežna, da se večina pravnikov poklicno ukvarja samo z določenim pravnim področjem, kot so: civilno pravo, kazensko pravo, statusno pravo itd. Svoj poklic z veseljem in dokaj uspešno opravlja. Mislim, da je zadovoljen s svojim poklicnim delom.

Nuša Voda, 6. c

FRIZERSKA DELAVNICA

Učenci 2. b-razreda smo povabili v šolo mojo mamo, ki je po poklicu frizerka. Povabilo je sprejela in nam predstavila svoj poklic.

Prišla je v ponedeljek, dan pred pustom. Izvedeli smo, da moraš za frizerja končati triletno poklicno šolo. Frizerske šole v Ptuju ni, je pa v Mariboru.

Naredila je nekaj pustnih pričesk. Leona je ostrigla. Mnogim je pobarvala lase z barvnimi želeji. Petru je z rdečo peno naredila frizuro. Tudi učenci smo si med seboj urejali pričeske. Sam sem naredil frizuro Batiju s sušilcem in krtačo. Uporabil sem tudi barvni žele.

Delavnica je trajala dve uri. Nad delom smo bili navdušeni. Frizerki smo se zahvalili in ji podarili rožo, ki smo jo sami posadili.

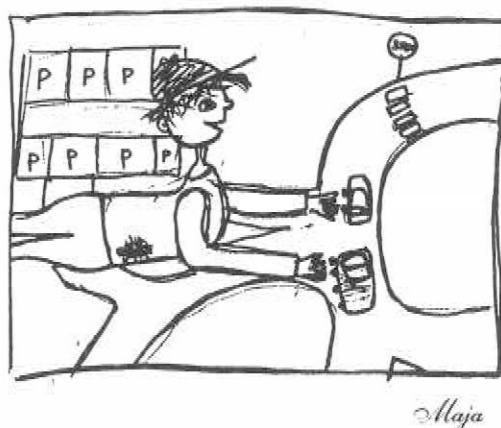
Niko Klasinc, 2. b

predstavitev strojne šole. Ogledali smo si tudi učilnice, v katerih poteka pouk. Zelo zanimiva se mi je zdela računalniška učilnica, kjer so dijaki računalniško izdelovali različne načrte. Pozneje smo odšli še pod grad, kjer imajo delavnice za avtomehanike in avtoličarje. Tam so dijaki oziroma praktikanti popravljali različne dele avtomobilov. To so bili dijaki, ki si niso poiskali prakse pri delodajalcu ali pa je pri slednjem niso dobili. Jaz sem za prakso že poskrbel, in sicer pri Dominku.

Ta poklic me veseli tudi zato, ker rad popravljam ali po domače »šrauflem« mopede. Upam, da bom to šolo uspešno končal, dobil službo in tako šel po dedkovih stopinjah.

Boštjan Fras, 8. b

KO ODRASTEM, BOM ...

KAJ BOM, KO BOM VELIK...

Vse skupaj se je začelo, ko so nas v šoli začeli spraševati o poklicih, ki so nam najbolj všeč, oziroma, kaj želimo postati, ko bomo veliki.

Že od malih nog sem rad gledal dedka, kako popravlja razne avtomobile in motorje. Pogosto smo se tudi s prijatelji igrali z avtomobilčki in motorji. Kar nekajkrat se je tudi kaj pokvarilo in sem jaz v dedkovem stilu to poskušal popraviti. Včasih mi je uspelo, včasih pa sem stvar še poslabšal. A ti časi so minili. Že takrat sem si rekel, da bi bil rad tak, kot je dedek. In tudi zdaj ne mislim drugače, zato se bom vpisal v strojno šolo za avtomehanika.

Da bi izvedel še več o tej šoli, sem šel na informativni dan v srednješolski center na Ptuj, kjer je bila v športni dvorani

Rok Lenart, l. a

SPOZNAVAMO POKLICE

Letos na šoli poteka projekt Poklicna orientacija.

Izdelali smo naprstne lutke in se pogovarjali o poklicu lutkarja.

Obiskal nas je oče enega izmed sošolcev in nam pokazal, kako se plete košare. Medtem ko nam je pripovedoval o svoji obrti, je naredil košaro. Občudovali smo ga, kako hitro in spretno je delal.

V načrtu imamo spoznati še poklic novinarja (šli bi na Radio Ptuj), tapetnika, čebelarja in fotografa. Izdelali pa smo tudi Turistični vodnik.

Sama si najbolj želim, da bi bila po poklicu modna kreatorka, ker bi oblikovala oblačila in zanje risala načrte. Ta poklic me zelo veseli. Rada pa bi bila še kozmetičarka, zdravnica, frizerka, odvetnica, učiteljica, profesorica...

Res se še ne morem odločiti, kaj bi bila po poklicu.

Špela Hajduk, 4. a

HAJA BRACID, ZC
TRGOVKA

ŠIVILJA

Jaz bi rada bila šivilja,
rada bila bi še krojilja,
da blago bi rezala
in obleke šivala.

Najprej škarje si nabrusim,
nato pa rezati poskusim.
Že nastala je obleka,
in za sedežno preobleka.
Pa so stranke prihitele,
rade bi obleke imele.

Doris Kokol, 4. b

TIGER V NAS

Obiskala nas je zdravnica psihiatrinja in nas seznanila s čisto posebnim *tigrom*. Spoznala sem, da je *tiger* lahko zelo prijazen muc ali pa zelo nevarna zver.

Ko govorimo o *tigru*, mislimo s tem strah, ki ga kdo premaguje. *Tiger* je utrujenost, potrnost, žalost, malodušje, nezaupanje, jeza v nas. Zaradi *tigra* delamo čudne stvari: grizemo nohte, nagajamo si, jezimo ljudi okoli nas, klepetamo pri pouku, vpijemo in razgrajamo, smo nasilni do vrstnikov, uničujemo stvari, jokamo, se zavijemo v molk.

Tega tигра lahko ukrotimo tako, da ga najprej v sebi spoznamo in z ustreznimi dejanji preženemo.

Tiger v nas pa je lahko tudi zelo simpatičen, lep in si želimo njegove družbe.

Seveda pa je potrebno, da se spremenimo v sposobne *krotilce tigrov*.

NASVET: KAKO UKROTIŠ TIGRA?

Če želiš, da je *tiger* v tebi prijazen, moraš usvojiti tudi nekaj prijaznih navad. Te so: zaupaj si, jej pravilno in zdravo, vsaj petkrat na dan, tvoja zunanost naj bo urejena, korak sproščen in na ustih nasmeh. Možgane treniraj z učenjem, telo pa z gibanjem, učno snov sproti obnavljaj.

Opazuj sam sebe, kako se odzoveš ob različnih težavah. Problem skušaj rešiti takoj, ne odlašaj na jutri. Če problem skrivaš in odlagaš, ga samo še povečuješ. Spoštuj vsakega, čeprav je debelušen, manj spreten ali se težje uči.

Če divjega *tigra* ne krotiš z ustreznimi dejanji, telo prevede stiske v glavobol, srce hitreje utripa, čutiš bolečine v trebuhu, zmanjkuje ti zraka, zatika se ti jezik.

Tigru vsak dan pogledj v oči in si reci:

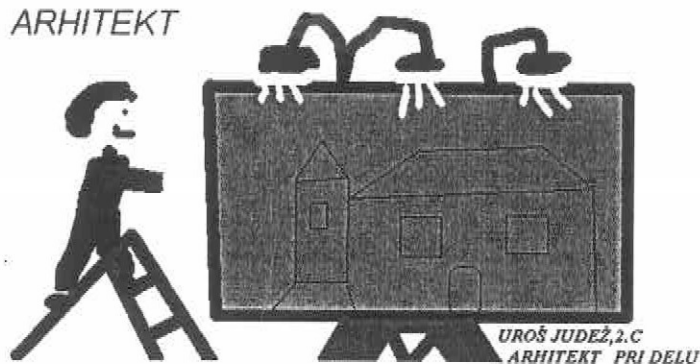
»*Tigra bom obvladal, jaz to zmorem!*«

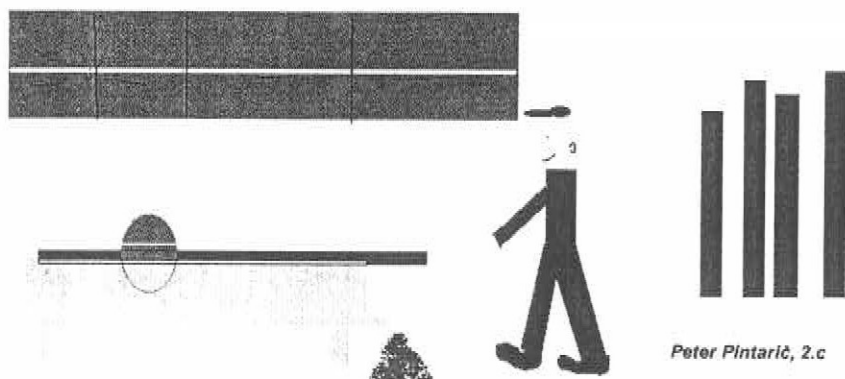
Učenci 3. a-razreda

MORDA BOM NEKOČ ...

ARHITEKT

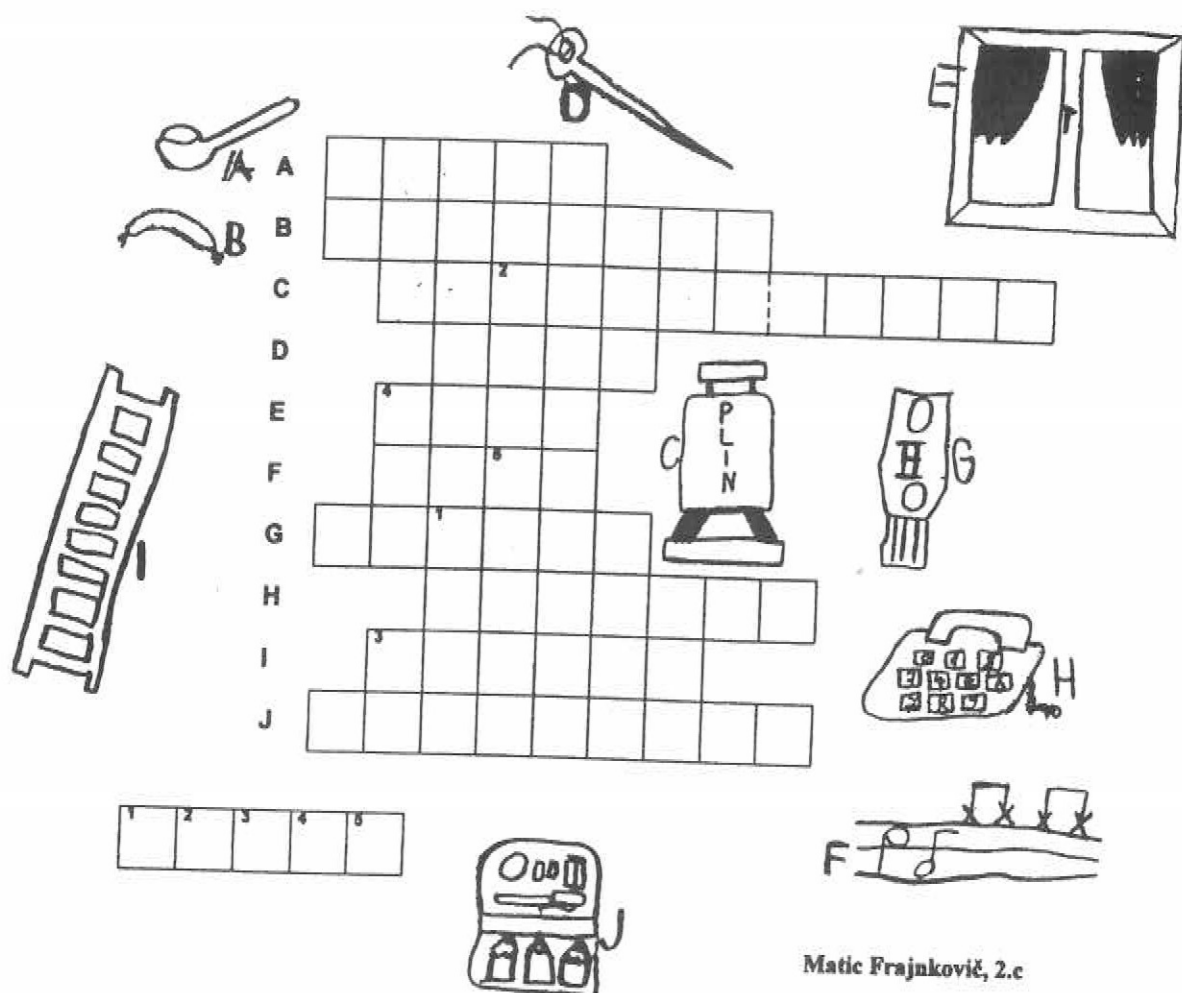

MIZAR

ZIDAR

Matic Frajnkovič, 2.c

Uredništvo: Nina Bezjak, 3. c, Grega Šerbec, 3. c, Ina Ketiš, 4. a,
Špela Hajduk, 4. a, Patricija Babosek, 6. a, Maja Lesjak, 7. b

Naslovna ilustracija: Miha Purg, Sebastjan Čondič, Doroteja Draškovič,
Katarina Muhič, 5. c

Ilustracije dodali: Nina Bezjak, 3. c, Grega Šerbec, 3. c, Aljaž Valič, 3. c,
Ina Ketiš, 4. a, Špela Hajduk, 4. a, Patricija Babosek, 6. a,
Maja Lesjak, 7. b

Lektorica: Mojca Poljanšek

Računalniška obdelava: Ludvik Medic

Mentorica: Karmen Plavec